

Research Paper

Evaluate the policy of international institutions towards the Corona epidemic in Iran (with emphasis on the political economy of Neo - Gramscians)

Saeed Chehrazad^{*†} Maryam Fakhrazadi[†] Fatemeh
Baee[†]

^{*} PhD student in Political Science, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran,Iran

[†] Master of International Relations, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

[†] Master of Political Science, Ferdowsi University of Mashhad, Mashhad, Iran

10.22080/jpir.2020.19893.1155

Received:

September 14, 2020

Accepted:

April 14, 2021

Available online:

Click or tap to enter a date.

Keywords:

Global health policy ,
International institutions ,
Neo Gramscianism
political economy ,
Corona , Hegemon

Abstract

The global pandemic of COVID-19 created motives that can investigated and evaluated various dimensions of this global crisis. One of the items that considered very important for our country- because of its Geostrategic position- is the international institutions policy-making toward Iran in the time and text of global crises. Generally global institutions should to use of unite policy in format of international treaties and pacts toward global crises including this corona virus pandemic and consider interests of all nation-states but they have been affected by power blocks and global hegemons that replacing their own Policymaking approach by Politicized approach. In this article authors at first attempt to start with use of rupture paradigm around crises analyze and Neo-Gramscianism framework and therefore critique of later capitalism and its damages and challenges. Then by emphasizing on the role of international institutions in global policy-making they will answer to this question that: What is the relationship between these institutions and the later capitalism

***Corresponding Author:** Saeed Chehrazad

Address: PhD student in Political Science, Islamic Azad University, Science and Research Branch, Tehran,Iran

Email: chehrazad.saeed@gmail.com

Tel: Click or tap here to enter text.

system and its representatives? Then they will explored the cause of paradoxical behaviors of these institutions and non-governmental actors- but dependent on the world system hegemon- towards the involved Iran the corona epidemic ascertained the relationship between global policy-making institutions and the later capitalism system and the associated power blocs, with meta-synthesis method of Gramsci, Gramscian and Neo-Gramscian theoretical literature in International Political Economy (IPE).key words :

علمی پژوهشی

ارزیابی سیاست نهادهای بین المللی در قبال اپیدمی کرونا در ایران(با تاکید بر اقتصاد سیاسی نوگرامشی گرایی)

سعید چهرآزاد^{*}، مریم فخرآبادی ، فاطمه بائی

^۱ دانش آموخته دکتری علوم سیاسی دانشگاه ازاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

^۲ مریم فخرآبادی، کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه شهید بهشتی تهران، ایران

^۳ کارشناسی ارشد علوم سیاسی دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

10.22080/jpir.2020.19893.1155

چکیده

همه گیری جهانی کووید-۱۹ موجبات آن را فراهم نمود تا از این طریق بتوان ابعاد گونا گون این بحران جهان گستر را مورد واکاوی و ارزیابی قرار داد. یکی از مواردی که برای کشورمان بسیار مهم تلقی می شود، مقوله‌ی سیاستگذاری نهادهای بین المللی در مواجهه با ایران در زمانه و زمینه‌ی بحران های عالم گیر است. نهادهای جهانی تحت تاثیر بلوک های قدرت و هژمون های جهانی رویکرد سیاست زده را جایگزین رهیافت سیاستگذارانه‌ی خود می کنند. نویسندهان تلاش می کنند و با استفاده از چهارچوب نوگرامشی گرایی علت این بحران ها را از نقد سرمایه داری متاخر و آسیب ها و چالش های منبعث از آن آغاز نمایند. سپس با تاکید بر نقش نهادهای بین المللی در سیاستگذاری جهانی به این سوال پاسخ دهند که نهادهای فوق چه نسبتی با سیستم سرمایه داری متاخر و نمایندگان آن دارند؟ سپس با روش فراترکیب ادبیات نظری نوگرامشین ها در اقتصاد سیاسی بین الملل به سوال اصلی مقاله یعنی؛ علت رفتارهای متناقض نمای این نهادها و بازیگران غیردولتی در قبال ایران درگیر اپیدمی کرونا چیست، پاسخ دهند. فرضیه‌ی این پژوهش نیز این است که برداشت ساده از انگارانه از نظام بین الملل، مکانیسم همکاری بین المللی را به خوبی مورد ژرفآکاوسی قرار نمی دهد . از این رو، هژمون با سازواره ای سلسله مراتبی در پی صورت بندی جانبدارانه‌ی سیاست گذاری جهانی بوده است.

تاریخ دریافت:

۷ مهر ۱۳۹۹

تاریخ پذیرش:

۲۵ فروردین ۱۴۰۰

تاریخ انتشار:

سیاستگذاری سلامت جهانی،
نهادهای بین المللی، اقتصاد
سیاسی نوگرامشی گرایی، کرونا،
هزمون.

کلیدواژه ها:

سیاستگذاری سلامت جهانی،
نهادهای بین المللی، اقتصاد
سیاسی نوگرامشی گرایی، کرونا،
هزمون.

* نویسنده مسئول: سعید چهرآزاد

آدرس: شهرزیبا، بولوار تعاون، خیابان سرو، سرو چهارم، پلاک ۱۸ - ایمیل: chehrazad.saeed@gmail.com

تلفن: ۰۲۱۴۱۲۱۶۶۴

واحد ۵

این نوشتار نه دربارهٔ نقش مثبتِ نهادهای بین‌المللی برای کنش ورزی مساوات طلبانهٔ جهت همیاری با همهٔ کشورها است، بلکه بیشتر دربارهٔ رویکرد سیاست زده گی آن‌ها به جای رهیافت‌های سیاستی می‌باشد، و این موضوع را مورد واکاوی قرار می‌دهد که چگونه در هیاهوی همهٔ گیری جهانی ویروس کرونا حق دسترسی ایران به امکانات و ملزمات مورد نیاز برای مقابله با کووید-۱۹ توسط نهادهای بین‌المللی-خصوصاً چهار نهاد مذکور-تضییع و سلب می‌گردد.

در پاسخ به این مسئله، نظریه پردازان نوگرامشی گرایی معتقدند که سیاست بین‌الملل عرصه‌ای است که نیروهای سرمایهٔ جهانی آن را صورت بندی می‌کنند. به همین دلیل معتقدند ساختار هرگونه رژیم میان دولت‌ها با توجه به منافع هژمون و نیروهای سرمایهٔ جهانی (بلوک تاریخی) وابسته به آن شکل گرفته است تا بر منافع دیگر کنشگران مثل کشورهای در حال توسعه و جنبش‌های ضد-هژمون حاکم شود. در این مقاله، ابتدا به بررسی نظری رژیم‌های همکاری از منظر نوگرامشی گرایی پرداخته و سپس موانع همکاری موثر دولت‌ها در قالب سازمان‌ها و نهادهای بین‌المللی مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد. (دهقانی فیروزآبادی و شکری، ۱۳۹۸: ۹۵) از این‌رو، در این نوشتار با استفاده از رهیافت نوگرامشی گرایی و روش فراترکیب که در زیر به این روش پرداخته می‌شود، سعی می‌گردد موضوع را مورد ارزیابی سیاستی قرار دهد.

فراترکیب نوعی مطالعهٔ کیفی است که یافته‌های سایر تحقیقات کیفی در زمینهٔ یک موضوع را به عنوان داده به کار می‌گیرند. در واقع، فراترکیب به گروهی از رویکردها و روش‌های اطلاق می‌شود که برای سنتز و ترکیب یافته‌های مطالعات کیفی با هدف ارائهٔ تفسیر جدیدی از پدیده تلاش می‌کنند. (جعفری و امیری، ۱۳۹۸: ۷۶-۷۵)

سازمان‌های چهارگانه، در وضعیت اپیدمی کرونا، نگاه توانم با تبعیضی با کشور ایران داشته‌اند، به

۱ مقدمه

همهٔ گیری جهانی ویروس کرونا، علاوه بر تبعات سلامت محور آن، «امر بهداشتی» را به «امر سیاسی»، «امر بین‌المللی» و همچنین سایر مقولاتی جامعهٔ انسانی گره زده است. این مسئله، پژوهشگران را بر آن داشته است که موضوع را از وحدت منظر «زیستی» خارج و دشواره‌ای بین‌المللی را برای مورد کندوکاو قرار دادن انتخاب نمایند. آن مقوله این است که سیاست‌نهادهای بین‌المللی در قبال اپیدمی کرونا در ایران چگونه بوده و از چه منظیری می‌توان آن را مورد نقد و بررسی قرار داد.

رژیمهای بین‌المللی که نهادهای بین‌المللی جزئی از آن‌ها محسوب می‌شوند مجموعه‌ای از اصول، قواعد، هنجارها و رویه‌های هستند که انتظارات بازیگران در آنجا تلاقي پیدا نموده و برآورده می‌گردد. این مجموعه به کنش‌های سیاستی سیستم معنا و مفهوم می‌بخشد و رفتار مشارکت کنندگان را تنظیم کرده و فعالیت‌های مشروع و نحوه‌ی حل تعارضات را نشان می‌دهد. رژیم‌های بین‌المللی از تکثر و تنوع قابل ملاحظه‌ای برخوردار هستند که برخی از آن‌ها به وسیله‌ی سازمان‌های بین‌المللی تجلی می‌یابند و توسط شوراهای کنگره‌ها و دیگر تشکیلات اداره شده و تداوم خواهند یافت که این گونه رژیم‌ها را رژیم‌های رسمی نام نهاده اند. (قاسمی، ۱۳۹۱: ۴۵۲-۴۵۵)

قالب مقالهٔ حاضر بدین گونه است که با استفاده از ماتریالیسم تاریخی برداشت‌های ساده انگارانهٔ دولت-ملت گرایی (Nation-State) از مکانیسم همکاری بین‌المللی به چالش کشیده می‌شود. سپس هژمون و بلوک تاریخی را ناشی از ساختار هیرارشیک و سلسله مراتبی دانسته و به شکلی مبسوط و واکاوانه روش‌ن می‌نماید که نیروهای «سرمایه» در اینجا نهادهای جهانی (در اینجا نهادهای بین‌المللی) در پی صورت بندی جانبدارانهٔ سیاستگذاری بین‌الملل هستند.

صندوق بین المللی پول یکی دیگر از نهادهای بین المللی است که مسئولیت تنظیم نظام پولی و مالی جهان و تسهیل روابط مالی کشورها را بر عهده دارد. هدف این سازمان، اجتناب از شکل گیری بحران فراگیر ارزی و تنظیم روابط مالی در سطح جهانی است. (آقامیرکلایی، بی تا: ۶۲)

رئیس کل بانک مرکزی در مصاحبه‌ای با بلومبرگ در مورد درخواست وام توسط ایران از صندوق بین المللی پول با وجود مخالفت ایالات متحده عنوان کرد:

"ما جزو اولین کشورهایی بودیم که بیش از ۴۰ روز پیش، از طریق ابزار سریع تأمین مالی (RFI) درخواست کمک کردیم. به یاد داشته باشید، ما جزو پنج کشور اولی بودیم که به سختی تحت تأثیر ویروس کرونا قرار گرفتیم و زمانی که رئیس صندوق بین المللی پول اعلام کرد صندوق بین المللی پول آماده کمک به کشورها از طریق ابزار تأمین مالی سریع (RFI) است، ما نیز به عنوان یکی از کشورهای عضو درخواست خود را برای دسترسی به این امکان ثبت کردیم. ما تمام اطلاعات و داده‌های مورد نیاز صندوق بین المللی پول را برای ارزیابی صلاحیت مان ارائه داده ایم. این اطلاعات و آخرین اطلاعات اقتصادی در وب سایت بانک مرکزی ایران موجود است. (وبسایت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۹)"

ایالات متحده آمریکا با کارشنکنی‌های متعدد در مسیر صندوق بین المللی پول توانسته تا به اکنون با رویکردی هژمونیک و جبرگرایانه از دادن وام به برخی از کشورها- از جمله ایران- برای مقابله با کرونا جلوگیری نماید که این مسئله و دشواره نشان از درستی فرضیه‌ی پلتفرم این مقاله دارد.

یکی از ابعاد فرآیند جهانی شدن، جهانی شدن تنظیم گری و ظهور و قدرت گرفتن نهادهای تنظیم گر بین المللی است. برخی از صاحب نظران این پدیده را (جهانی شدن تنظیم گری) نشانه‌ی غیرقابل انکار زوال قدرت دولت‌ملت‌ها تعبیر کرده‌اند و

گونه‌ای که سعی نموده اند تا وضعیت ازوای ایران در شرایط حساس کنونی را بیش از پیش افزایش دهند که این مسئله با رویکردهای حقوق بشردوستانه در تضاد و تناقض است. در زیر به صورتی موجز سعی شده است شمای کلی از این مقوله را اراده شود.

سازمان بهداشت جهانی (WHO) یک آژانس‌ویژه‌ی سازمان ملل متحد است که وظیفه‌ی رسیدگی به موضوعات «بهداشت عمومی» را بر عهده دارد. در وضعیت کنونی، جهان در تکاپوی مبارزه با بحران بهداشت عمومی ناشی از گسترش ویروس کرونا (کووید-۱۹) است که سازمان بهداشت جهانی، پاندمیک - عالم گیر بودن- آن را اعلام کرده است. سازمان بهداشت جهانی، در قالب بخشی از وظایف خود در مواجهه با دشواره‌ی بهداشت عمومی، گزارش‌ها، اندزها و روندها و فرآیندهای تحقیق و توسعه (R&D) برای مبارزه با این بیماری همه گیر را رائیه داده است. (چهرآزاد، ۱۳۹۹)

به رغم تلاش‌های سازمان بهداشت جهانی برای برقراری ارتباط با همه دولت‌ها، این نهاد بین المللی از سوی انجمن جهانی پزشکی به دلیل به کناری گذاردن تایوان از گفتگوهای مربوط به بهداشت جهانی مورد انتقاد شدید قرار گرفته است. اکنون "مسئله‌ی تایوان" محک و سنجش مهمی از استقلال و بی‌طرفی سازمان بهداشت جهانی است. (چهرآزاد، ۱۳۹۹)

رفتار شناسی سیاسی سازمان بهداشت جهانی نشان می‌دهد که این سازمان رویکردی واحد در قبال کشورها ندارد و مقامات ایران نیز به صحبت‌های ضد و نقیض سازمان بهداشت جهانی در مورد زیر سوال بردن آمار ایران بدون دسترسی به کوچکترین داده و اطلاعاتی انتقادات زیادی وارد کرده‌اند، ایران خود را به واسطه‌ی آمارهای لحظه‌ای کشور مورد اطمینان برای وجود درهای باز برای اشتراک‌داده (Data Sharing) می‌داند.

رابرت کاکس است که با صورت بندی دوباره مفاهیم اصلی گرامشی، چارچوبی تحلیلی برای روابط بین الملل و اقتصاد سیاسی بین الملل درآداخته است. تغییری که کاکس در صورت بندی مفاهیم گرامشی ایجاد کرد، الهام بخش تحقیقات هرچه گوناگون تر و دامنه دارتری شده است. روابط بین الملل و اقتصاد سیاسی بین الملل گرامشی مآب تا آنجا توسعه یافته که حتی برخی معتقدند کارهای گرامشی کلا از بافت خود خارج شده است؛ زیرا اساساً گرامشی نظریه پردازی به اوایل سده بیستم متعلق بوده که تحلیلی که درباره‌ی دولت و جامعه‌ی مدنی ارائه کرده است، آن اندازه اعطاف پذیر نیست تا بتواند به کار بحث درباره‌ی سیاست بین الملل و نظم جهانی معاصر بیاید. اما این قطعاً نظر اقلیتی بیش نیست و متن مجموعه آثار گرامشی مجوزهای قابل ملاحظه‌ای وجود دارد که استفاده از مفاهیم وی برای نظریه پردازی درباره‌ی مناسبات اجتماعی زاینده‌ی قدرت و فرآیندهای فعال در درون و میان سطوح فرومی، ملی و فراملی موجه می‌سازد. (گریفیتس و همکاران، ۱۳۹۳: ۲۸۱-۲۸۲)

رهیافت انتقادی برای جبران کاستی‌های موجود و در پاسخ به رویکردهای جریان اصلی، رژیم‌های بین المللی را مورد کندوکاو قرار می‌دهد، اندیشمندان این رهیافت متاثر مقاله‌ی انتقادی سوزان استرینج در سال ۱۹۸۲ با عنوان «غار! صدای اژدها» به کمبودها و کاستی‌های تئوری رژیم‌ها و انتقاد از آن پرداختند. این مقاله، بنیان تحلیل تئوری پردازان انتقادی نسبت به نظریه‌ی رژیم‌ها را شکل می‌دهد. نقد سوزان استرینج بر مفهوم رژیم از این تصور(Image) نشات می‌گیرد که تمرکز بر نهادهای بین المللی به عنوان ساختارهای میانجی یا فاکتورهای مداخله‌گر به کج فهمی تئوری پردازان از فطرت اقتصاد سیاسی بین الملل و قدرت می‌انجامد که از سوی دولت‌ها و کنشگران غیردولتی اعمال می‌شود. او اعتقاد دارد شبکه‌ای

برخی دیگر، با قبول محدود شدن بعضی از اختیارات دولت، تعییر دسته‌ی اول را مبالغه آمیز تلقی کرده‌اند و دولت‌ها را هنوز قویترین بازیگران عرصه‌ی بین المللی می‌دانند. (میرعمادی، ۱۳۹۵: ۱۰)

آیکن سازمانی غیرانتفاعی است که به منظور مدیریت منابع اینترنتی تشکیل شده است و مسئولیت تخصیص، هماهنگی و نگهداری پروتکل‌های شناسایی، نام‌های دامن‌های اینترنتی و سرورهای ریشه‌ای را برعهده دارد. (میرعمادی، ۱۳۹۵: ۱۰)

اما این مسئله که تنظیم گری(رگولاتوری) شدیداً رویکرد جهانی و بین المللی به خود گرفته امری غیرقابل انکار است و این انگاره که نهاد آیکن (رگولاتور) تحت سیطره و نظارت شدید دولت آمریکا است و نه یک سازمان خودتنظیم گر برای متخصصان این حوزه، امری بدیهی و پر واضح است.

تهدید به تحریم دامنه‌ی آی‌آر توسط ایالات متحده آمریکا و دستور این مسئله به سازمان رگولاتوری آیکن نشان از آن دارد که حقوق بین المللی ایران به ویژه در زمانه‌ی کرونا با نقض جدی مواجه شده است.

۲ چارچوب نظری

آنتونیو گرامشی پیش از هر چیز یک نظریه پرداز و هوادار انقلاب اجتماعی بود؛ ولی به همان اندازه می‌توان برای او به عنوان یک روزنامه‌نگار، کوشنده و کمونیست نیز اعتبار قائل بود. قطع نظر از اینکه گرامشی در دوران حیات چه اندازه نفوذ داشت تأثیری که پس از مرگش بر نظریه‌ی سیاسی و روابط بین الملل گذاشته است، پیوسته رو به فزوی است. آثار گرامشی تا دهه‌ی ۱۹۷۰ به شکل گستردۀ به زبان انگلیسی در دسترس نبود و بی راه نیست؛ اگر بگوییم میراث او به شدت مورد مناقشه است. تأثیر قابل ملاحظه‌ای که گرامشی بر روابط بین الملل گذاشته است، بیشتر مرهون کارهای

^۱ Cave! Hic Dmgoes

تا چه اندازه دشوار است). دهقانی فیروزآبادی و شکری، ۱۳۹۸: ۹۶

در نهایت، رهیافت نو گرامشی با افزون نمودن وجوده مهم مبارزه‌ی سیاسی - اقتصادی در سطح داخلی و بین المللی، نظریه‌ی جریان اصلی در مورد رژیم‌ها را تنقیح می‌کند. این رویکرد فکری بدون اینکه اهمیت تأثیرات نظام مند مثل یک قدرت هژمون با تأثیرات بین دولتی به عنوان یک مولفه قابل توجه در توازن قابلیت‌های مادی دولت‌ها را رد کند، بر روش‌هایی متمرکز می‌شود که در آن، رژیم‌ها در نتیجه موازنۀ در حال تغییر میان «نیروهای اجتماعی درون، میان و فراتر از دولت‌ها» از دولت‌ها حفظ می‌شوند یا دچار تغییر و تطور می‌شوند. (دهقانی فیروزآبادی و شکری، ۱۳۹۸: ۹۷)

مقاله‌ی حاضر با بهره‌گیری از چارچوب مفهومی رویکرد نو گرامشی گرایی به رژیم‌های بین المللی، عدم همکاری نهادها و سازمان‌های بین المللی را در راستای میل آن‌ها به بلوک تاریخی قدرت قلمداد می‌کند.

۳ نهادهای بین المللی و دشواره‌ی سیاستگذاری جهانی

نظام بین الملل ظرف پانصد سال گذشته شاهد سه جابه‌جایی ساختاری در قدرت - تغییرات اساسی در توزیع قدرت که حیات بین المللی و سیاست، اقتصاد و فرهنگ آن را دگرگون ساخته است - بوده است. اولین جابه‌جایی پیدایش جهان غرب بود. فرآیند که در قرن پانزدهم آغاز شد و در اواخر قرن هجدهم شتابی خارق العاده یافت. این فراگرد، مدرنیته را، به گونه‌ای که می‌شناسیم - در علوم و فناوری، تجارت و سرمایه‌داری، انقلابهای کشاورزی و صنعتی - به وجود آورد و در عین حال موجب تسلط سیاسی ملل غربی و تداوم آن شد. (زکریا، ۱۳۸۸: ۴)

دومین جابه‌جایی، که در سالهای پایانی قرن هجدهم رخ داد، ظهور ایالات متحده آمریکا بود. امریکا بلافاصله بعد از صنعتی شدن، به قدرتمندترین کشور بعد از امپراتوری روم و احتمالاً

پیچیده و درهم تنیده از چانه زنی میان کنشگران دولتی و غیردولتی وجود دارد که قوانین و مکانیسم‌های بین المللی را تعیین می‌کنند. (دهقانی فیروزآبادی و شکری، ۱۳۹۸: ۹۶)

از بین تئوری‌های انتقادی، اندیشه‌های مكتب نو گرامشی گرا از ظرفیت تبیین مناسب تری برای تجزیه و تحلیل رژیم‌های همکاری برخوردار هستند. پیروان این مكتب که پیرامون اثر پیشگامانه‌ی روبرت. دبلیو. کاکس تکوین پیدا کردند، با الهام گیری از نظریه‌ی انتقادی استرینج، در گام نخست، دولت گرایی تئوری‌های جریان اصلی روابط بین الملل را در مورد قوام و دوام رژیم‌های همکاری مورد انتقاد و اصلاح قرار می‌دهد و بر اهمیت سایر بازیگران جامعه‌ی مدنی در سطوح ملی و بین المللی تأکید می‌ورزند. رویکرد نو گرامشی گرایی باعث می‌گردد توجه خود را فراتر از دیپلمات‌های رسمی حاضر در مذاکرات ببریم تا به تنافع میان نیروهای اجتماعی و رقابت آنها بر سر اصول، هنجارهای قواعد و رویه‌های رژیم بین المللی بپردازیم. (دهقانی فیروزآبادی و شکری، ۱۳۹۸: ۹۶)

در مرتبت بعد، رهیافت نو گرامشی گرایی به وجه ایدئولوژیک رژیم‌های بین المللی نظر دارد. نو گرامشی گرایی اعتقاد دارد که رژیم‌های بین المللی عموماً تبیین کننده‌ی منافع جامعه‌ی بین المللی به مثابه یک کل نیست. بافتار و ساختمان این رژیم‌ها با توجه به منافع خاصی شکل گرفته است تا بر منافع دیگر گروه‌ها مثل سرمایه داران ملی و بین المللی، کارگران، محیط زیست گرایان، زنان و دیگر گروه‌های تحت سلطه حاکم شود. رژیم‌های بین المللی که تجارت آزاد بی‌قید و شرط، سرمایه‌گذاری و ثبات پولی را تبلیغ و ترویج می‌کنند، نه از لحاظ طبقاتی بی‌طرفند و نه خواهایند محیط زیست هستند؛ بنابراین یک رویکرد انتقادی به ما کمک می‌کند تا تشخیص دهیم که ایجاد یک رژیم بین المللی که بتواند هنجارها و اصول همه کشورها-از جمله کشورهای ضدھژمون- را نهادینه کند و در عین حال منافعی را برای تجارت ملی و بین المللی داشته باشد

جهانی توسط آن سازمان های بین المللی را دچار مشکل نموده اند.

۴ سازمان بهداشت جهانی و تعلیق امر عدالت سیاستگذارانه

وجه مهمی که در این رزمایشِ بهداشتی می باشد تاکید قرار گیرد، نوعِ رابطه و مراوده بین سازمان بهداشت جهانی و سایر کشورها است. در هنگامه ای شیوع اولیه ای کووید-۱۹ که در جمهوری خلق چین (PRC) کشف و مشاهده گردید، دبیرکل سازمان بهداشت جهانی بدون کوچکترین فوت وقت با رئیس جمهور چین ملاقات کرد. مقصود از این مذاکره و گفتگو ایجاد و ساخت اطمینان از وجود درهای باز برای اشتراک داده (Data Sharing) بین سازمان بهداشت جهانی و جمهوری خلق چین و همکاری و همیاری مستمر برای اقدامات «مهار» بود. به رغم تلاش های سازمان بهداشت جهانی برای برقراری ارتباط با همه دولت ها، این نهاد بین المللی از سوی انجمن جهانی پزشکی به دلیل^۱ به کناری گذاردن تایوان از گفتگوهای مربوط به بهداشت جهانی مورد انتقاد شدید قرار گرفته است. اکنون «مسئله ای تایوان» محک و سنجش مهمی از استقلال و بی طرفی سازمان بهداشت جهانی است. در چهارچوب عضویت سازمان بهداشت جهانی، تایوان به عنوان یک کشور مستقل قلمداد نمی شود، بلکه استانی از استان های جمهوری خلق چین محسوب می گردد. دخالت جمهوری خلق چین در روابط تایوان با سازمان بهداشت جهانی در قطعنامه WHA25.1 مجمع بهداشت جهانی بازنمود شد که از طریق حذف دولت تایپه در سازمان بهداشت جهانی با جایگزینی جمهوری خلق چین در صندلی چین تایپه محقق گردید. سپس در سال ۲۰۰۵، ارتباط بین تایوان و سازمان بهداشت جهانی توسط یک تفاهم نامه تعجب آور نه بین تایوان و WHO؛ بلکه بین جمهوری خلق چین و سازمان بهداشت جهانی تعریف شد. این تفاهم نامه به جمهوری خلق

قدرتمندتر از مجموع کشورهای دیگر مبدل شد. امریکا در بیشترین سالهای قرن گذشته بر اقتصاد، سیاست، علوم و فرهنگ جهانی مسلط بوده و طی بیست سال گذشته این سلطه بی مناقشه و در تاریخ مدرن بی سابقه بوده است. اینک ما در سومین دوره ای جایه جایی بزرگ قدرت در عصر مدرن به سر می بریم که می توان آن را «خیزش دیگران» نامید.(زکریا، ۱۳۸۸: ۴-۵)

طی چند دهه ای گذشته، اقتصاد کشورها در سرتاسر جهان رشدی را تجربه کرده است که هرگز باورکردنی نبود و با وجود فراز و فرود، آشکارا روندی صعودی داشته است. این رشد هرچند در آسیا چشمگیرتر بوده، اما به آن محدود نبوده است. به همین دلیل تعبیر «خیزش آسیا» برای اشاره به این جایه جایی مناسب نیست. در سالهای ۲۰۰۶ و ۲۰۰۷، نرخ رشد در ۱۲۴ کشور، ۴ درصد یا بالاتر بوده که بیش از سی کشور در آفریقا، دو سوم این قاره را در بر می گیرد. آنتوان ون اکتمل، دست اندکار مدیریت منابع مالی و واضح تعبیر «بازارهای نوپدید» بیست و پنج شرکتی را که به احتمال زیاد چندملیتی های در بر دارنده ای چهار شرکت در هر یک از کشورهای بزرگی، مکزیک، کره جنوبی و تایوان؛ سه شرکت در هند؛ دو شرکت در چین؛ و یک شرکت در هر یک از کشورهای آرژانتین، شیلی، مالزی و آفریقای جنوبی است.(زکریا، ۱۳۸۸: ۵)

مراد فرید زکریا از طرح مباحث و گزاره های فوق به آن دلیل است که دیگر صرفاً و منحصراً کشورهای آنگلوساکسون و نهادهای بین المللی تابع سیستم ساخت جهانی منبعث از سرمایه داری متاخر نیستند که با خیزش های یگانه بخواهند سیاست گذاری های سیاست زده خود را ادامه دهند؛ بلکه بازیگران دیگری در سطح دنیا-چه در ساحت سیاست و چه در عرصه ای اقتصاد و صنعت- به صورتی ضد هژمونیک درآمده اند و سیاست گذاری

^۱ World Medical Association

الزمی می داند. در فوریه ۲۰۲۰، اطلاعات ادغام شده توسط سازمان بهداشت جهانی باعث شد که ایتالیا و ویتنام تمام پروازهای خود را به تایوان ممنوع کند، در صورتی که تایوان فقط ۱۰ مورد تایید شده در مقایسه با آمار ۱۱۰۰۰ نفری جمهوری خلق چین داشت. (چهرآزاد، ۱۳۹۹)

از این رو، در این مسئله ما با واکاوی یک مثال بارز، نشان دادیم که سازمان بهداشت جهانی در مقوله های متعدد از جمله روندها و فرآیندهای کووید-۱۹ در تایوان دچار کژکارکردی نهادی-عدالت محوری گشته است که خود نشانگانی از تایید فرضیه مطرح شده توسط نویسندها این مقاله است.

سازمان بهداشت جهانی، به عنوان سازمانی جهانی در حوزه ای اپیدمی کرونا، می بایست حلقه ای وصل کشورها باشد و در این شرایط بتواند با مبارزه جهت رفع تحریم های ظالمانه علیه ایران برای غلبه و کنترل این بیماری در این کشور نقشی فعالانه را بازی کند؛ اما با انفعالی سویه دار از این وظیفه سر باز زده است. (خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۹)

۵ سازمان ملل متحد، ابرنهاد سیاست گذاری بین المللی و کرتابی ساخت مساوات نهادی

نهادگرایی که برداشتی از ایده آلیسم در محیط بین الملل محسوب می گردد، این امر که سازمان ها و نهادهای بین المللی می توانند به دور از هرگونه تفاوت انگاری بین دولت-ملت های مختلف مکانیزم صلح را در دنیا مبسوط گردانند از جانب رویکرد قدرت محور رئالیسم کلاسیک و رئالیسم ساختاری مورد نقد واقع شده است. آنچه به زعم بنده بین خشونت و سیستم بین الملل پیوند و ارتباط برقرار کرده رهیافت قدرت محور مبتنی بر بنیان های شبکه ای واسطه گری است. (چهرآزاد، ۱۳۹۵)

چین این اختیار را داد تا تصمیم بگیرد «چه زمان» باید بین رابطه ای تایوان و سازمان بهداشت جهانی برقرار شود. پس از آن، در سال ۲۰۰۹ تایوان با عنوان ناظر به مجمع جهانی بهداشت (WHA) دعوت شد، اما با عنوان «چین تایپه»، «تایوان» و «استانی از چین»، نه به عنوان یک کشور مستقل. (چهرآزاد، ۱۳۹۹)

تایوان به عنوان یک ناظر در سازمان بهداشت جهانی توانست به فضای بین المللی دسترسی پیدا کند و در شصت و هفتین جلسه ای انجمن بهداشت جهانی موفق گردید دستاوردهای خویش را در پیشگیری از بیماری های غیرواگیر به اشتراک بگذارد. این نوع اشتراک رایگان اطلاعات در سازمان بهداشت جهانی برای بهبود و ارتقای مراقبت های بهداشت جهانی ضروری است. با این حال، در سال ۲۰۱۶ پس از انتخاب شدن رئیس جمهور تسانی اینگ-ون در تایوان، جمهوری خلق چین مجدداً مانع حضور تایوان در انجمن بهداشت جهانی حتی به عنوان «ناظر» شد، زیرا رئیس جمهور تسانی اینگ-ون طرفدار رویکرد خود-حاکمیتی تایوان است. بنابراین، تایوان همچنان به شکلی موثر از کلیه ای تصمیمات مهم بهداشت و درمان عمومی خارج شده است. علی رغم عدم امکان برقراری ارتباط با سازمان بهداشت جهانی، تایوان توانسته یک سیستم بهداشت و درمان سراسری در کشور به کار بگیرد. در سال ۲۰۱۷، سیستم مراقبت های بهداشتی تایوانی رتبه ای چهاردهم را در فهرست دسترسی جهانی به بهداشت و درمان به دست آورد. از این ره، تلاش های مثبت به حدی توانسته از تایوان در مبارزه با کووید-۱۹ حمایت کند که اکنون تجهیزات پزشکی را اهداء می کند. صرف نظر از این تلاش های مثبت، تایوان یک کشور و عضو مستقل سازمان بهداشت جهانی نیست. برای مثال، با وجود رویکردهای متضاد و پارادوکس بین جمهوری خلق چین و تایوان، ادغام اطلاعات توسط سازمان بهداشت جهانی، ماده ۲ اساسنامه آن را نقض می کند، آنجایی که اشتراک گذاری دقیق اطلاعات را

ارجاعی این گزارش متقن و مورد تایید کارشناسان نمی باشد.(وبسایت خبری تحلیلی عصر ایران، ۱۳۹۹) این مقوله نشانگانی از آن است که مهمترین نهاد بین المللی نه تنها منافع جهانی کشورها را در شرایط بحرانی لاحظ نمی نماید بلکه با مانع تراشی های توام با سیاست زده گی کشور ایران درگیر کرونا را در جهت رفع محدودیت ها و تحریم های ظالمانه برای مبارزه با این همه گیری تنها گذاشته و برای تقویت تحریم های یک جانبه آمریکا مسیر را هموار نموده است.

۶ توسعه‌ی کشورها و صندوق بین المللی پول: بازنمایی کژکارکردی نهادی جهان گستر

صندوق بین المللی پول به کمک چندین هزار کارمند نخبه‌ی اقتصاددان خود که از ملیت‌های مختلف هستند، توسط متخصصان بازرگانی و امور اداری، حسابداران و کارشناسان بودجه و برنامه ریزان پروژه‌های اقتصادی، از شرایط اقتصادی هر کشوری گزارش تهیه کرده است تا در دسترس آن دسته از شرکت‌ها و کمپانی‌هایی قرار بگیرد که علاقمند به سرمایه‌گذاری در آن کشورها هستند. همه‌ی وام‌های داده شده با مدنظر داشتن سود هر چه بیشتر و ازدیاد نرخ بهره که عملاً به نابود کردن برخی منابع و امکانات اقتصادی و حتی طبیعی کشورها منجر می‌شود برای حفظ و رشد نظام سرمایه‌داری، صندوق بین المللی پول کشورها را به گذاشتن یک سری قوانین داخلی مجبور نموده که به طور عمدۀ مبتنی بر کاهش نقش دولت در اقتصاد است. رهنمود صریح صندوق و اصرار در خصوصی سازی صنایع دولتی، آموزش و پرورش، خدمات اجتماعی، شرکت‌های مخابراتی، حمل و نقل و ترابری، سیستم راه آهن، بهداری و بهداشت، در خدمت به شرکت‌های چندملیتی است. یکی از مواردی که همواره در صدر شرایط دریافت وام از صندوق بین المللی پول قرار داشته، مسئله‌ی خصوصی سازی منابع آب است که به کنترل قیمت‌های محصولات کشاورزی در

جامعه‌ی ملل که با تاسی از اندیشه‌های آرمان گرایانه در روابط بین الملل شکل گرفته بود و امیدهای زیادی را نسبت به دست یازیدن به صلح و امنیت و برابری جهانی از طریق چنین مکانیسمی ایجاد کرده بود؛ اما چندی پس از جنگ جهانی دوم که سازمان ملل متحد شکل و نضج پیدا نمود. البته به مانند سلف خویش هنوز به مرحله‌ی انحلال خود نرسیده و پابرجا مانده است. اکنون بعد از چندین دهه از زمان تاسیس سازمان ملل متحد، این سازمان نتوانسته است کارکردهایش را با موفقیت انجام دهد. آیا علت عدم موفقیت این سازمان همان گونه که واقع گرایان کلاسیک اعتقاد دارند، ناکارآمدی ذاتی سازمان‌های بین المللی در ایجاد همکاری بین کشورها و از بین بردن جنگ و نا امنی و بی عدالتی است؟ یا باید براساس تفکرات اندیشمندان لیبرال، انحراف سازمان ملل متحد را اصول آرمان گرایی را عامل شکست این سازمان دانست؟(پوراحمدی و قنبری مزیدی، ۱۳۹۲: ۲۲۸) پاسخ به این سوالات هرچه باشد، مسئله‌ی گویای آن است که نهاد بین المللی دچار کژکارکردی شدیدی شده است که در بحران کرونا نیز نتوانسته عدالت و مساوات برای گذار کشورها از وضعیت نامساعد را فراهم نماید.

مشخصاً در مورد سازمان ملل متحد، به عنوان تجلی و پیش قراول نهادها و سازمان‌های بین المللی، در اوج کشاکش ایران با مقوله‌ی کروناویروس، آنتونیو گوترش-دبیرکل سازمان ملل-طی گزارش ۱۴ صفحه‌ای خود به شورای امنیت، دقیقاً در زمانه‌ای که ایالات متحده می‌کوشد تحریم تسلیحاتی شورای امنیت علیه ایران که در ماه اکتبر امسال منقضی خواهد شد، بار دیگر به بهانه‌های مختلف تمدید کند و در این راستا "کلی کرافت" سفیر ایالات متحده آمریکا در سازمان ملل اعلام کرده به زودی پیش‌نویس قطعنامه‌ای را برای تمدید تحریم تسلیحاتی ایران به شورای امنیت ارائه خواهد کرد، منشاء موشک‌های مورد استفاده برای حمله به تاسیسات نفتی و فرودگاه‌های سعودی در سال گذشته را ایرانی دانسته، در حالی که نشانگان

۷ صورت بندی رژیم آیکن؛ نقض / حفظ حق دسترسی

نهاد راهبر و تنظیم گر فضای بین المللی تبادل اطلاعات(آیکن) سازمانی است که وابسته به وزارت صنعت آمریکا و اساساً متولی حکمرانی در فضای مجازی دنیا است. این نهاد که سازمانی غیرانتفاعی است به منظور مدیریت منابع اینترنتی تشکیل شده است و مسئولیت تخصیص، هماهنگی و نگهداری پروتکل های شناسایی، نام های دامنه های اینترنتی و سوروهای ریشه ای را بر عهده دارد... جهان در حال حاضر در پی آن است که تغییری ماهوی در این نهاد رگولاتور اینترنتی ایجاد و آن را از ناظارت رسمی دولت آمریکا دچار گستاخی و آن را به سازمانی چند ملیتی و خود تنظیم گر تبدیل نماید.(میرعمادی، ۱۳۹۵: ۱۰)

معماری ویژه سامانه‌ی اینترنت دارای ساختار سلسله مراتبی است. اهمیت کارکرد راهبری و تنظیم برای تخصیص منابع فیزیکی و غیرفیزیکی اینترنتی شامل؛ شبکه های زیرساخت، نام های دامنه های بلند مرتبه‌ی کشوری و یا عام، آدرس های پروتکل های اینترنتی کارگزاران ریشه و فایل های منطقه ریشه و روتنینگ ها، از همان آغاز، غیر قابل پیش‌بینی بود. آیکن، سازمانی که راهبری مرکزی تخصیص و تنظیم منابع اینترنتی را در اختیار دارد، به عنوان یک سازمان غیرانتفاعی در سال ۱۹۹۸ تاسیس شد و تحت سیطره و ناظارت مدیریت فناوری اطلاعات و فناوری ارتباطات آمریکا قرار دارد و سعی جهانی بر آن است تا آن را به نهادی بین المللی با راهبری چند ذینفعی تغییر ماهیت دهند.(میرعمادی، ۱۳۹۵: ۱۱)

اولین مورد اهتمام برای نقض نظام مند حقوق شهروندی در فضای تبادل اطلاعات توسط آمریکا در سال ۱۹۹۹ رخ داد. در این مورد، یک استاد آمریکایی به نام پروفسور برنشتاین-که تولید کننده‌ی یک نرم

کشورهای آسیایی و آفریقایی و همچنین گران شدن آب آشامیدنی در سراسر جهان منجر شده است. صندوق بین المللی پول دولت‌ها را تشویق می‌کند تا با واگذاری امور اقتصادی خود به بخش خصوصی از سوبیسیدها و هزینه‌های دولتی خود بگاهند و فضای هرچه بیشتری در اختیار بخش خصوصی و در واقع کمپانی‌های جهانی بگذارند. عموماً برآیند واقعی این شیوه‌های اقتصادی همان طور که در ایران دیده شد چیزی به جز از دیاد تورم و تشدید فقر و بیکاری نبوده است.(فیل سرائی و میرغمگین، ۱۳۹۵: ۲۲-۲۳)

کارکردهایی که برای این نهاد ذکر شد برنامه‌های اعلامی این سازمان بین المللی است؛ اما عملاً و در برنامه‌های اعمالی ما شاهد آن هستیم که شدیداً در کارویژه و مکانیسم ساختاری خود دچار کژکاری است و نوع مساوات و برابری در این نهاد ملاحظه نمی‌گردد.

در شرایط پاندمی کرونا، کشور ایران جزء ۵ کشوری بود که از طریق ابزار سریع تامین مالی از صندوق بین المللی پول درخواست کمک کرده بود. ایران تمام اطلاعات و داده‌های مورد نیاز صندوق بین المللی پول را برای ارزیابی صلاحیت دریافت وام ارائه کرد و شواهدی که ریاست بانک مرکزی عنوان کرده است گویای دخالت ایالات متحده و سنگ اندازی برای عدم اعطای وام به ایران هست.(وب سایت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۹) این گزاره، به تنها ی می تواند گویای این مسئله باشد که این نهاد بین المللی به تعبیر نوگرامشی گرایان در جهت منافع بلوک تاریخی سرمایه داری سیاست فرسایی می نماید و با یک نگاه به کشورها نظر نمی‌افکند.

^۲ Internet Corporation for Assigned Names and Numbers

^۱ RFI

اخیراً و در انحصار بحران اپیدمی-پاندمی کرونا، رژیم بین المللی راهبری فناوری (در راس آن، سازمان آیکن) طی بحران اخیر تحریم‌های اینترنتی نیز فشار قابل توجهی به کاربران ایرانی وارد کرده است. در حال حاضر، بسیاری از سرویس‌های عادی خارجی روی آی پی ایران بسته شده است، این در حالی است که رژیم راهبری فناوری متولی فراهم نمودن دسترسی همه کاربران جهان به اینترنت است. (خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۹)

۸ نتیجه گیری

در این مقاله سعی بر آن شد تا با تکوین رویکردی تئوریک نشان داده شود که نهادهای بین المللی به صورتی کلی و چهار نهاد خاص و مدنظر به صورت مشخص چگونه با ساختاری کژکارکردگرایانه مساوات و برابری میان ملت‌ها را به کناری گذارده است و در مورد ایران به واسطهٔ برساختِ ضد هژمون این بازیگر بین المللی را به رفتاری غیریت زده سعی در به حاشیه راندن و به تبع آن بحرانی تر کردن شرایط کرونایی این کشور برآمده‌اند. از این رو، لازم است و پیشنهاد می‌گردد که سیاست گذاران ذی ربط در کشورمان در چنین سیاست‌هایی در سطح محیط جهانی چاره اندیشی نمایند و سنتری بدیع برای نظم نوین خود در ساختار جهانی بازیابی نمایند تا در بحرانی دیگر آلتربناتیوها و بدیلهای ممکن و مطلوب را جهت اجرایی کردن در جعبه سیاست‌سازی خویش داشته باشند.

دیپلماسی علم و فناوری-در قالب دیپلماسی سلامت جهانی- می‌تواند توصیه‌ها و سیاست‌های کم نظری را در اختیار مسئولان سیاستگذاری خارجی کشورمان قرار دهد تا در موقعیت‌های مشابه چنین مسائلی موجبات بدآمیختگی و کژکاری سیاست داخلی متاثر از سیاست‌های جهانی نگردد. در این تحقیق این مسئله به اثبات رسید که به تعبیر نوگرامشی گرایان نهادهای بین المللی نه در خدمت دولت‌ها و ملت‌ها؛ بلکه در خدمت بلوک تاریخی قدرت خصوصاً در خدمت هژمون بین الملل

افزار کدگذاری شده بود- به دادگاه کشانده شد. علت آن ارائهٔ نرم افزار اختراقی خود به عنوان محتوای درسی به دانشجویان خود از جمله دانشجویان ایرانی اش بود. وزارت دفاع آمریکا معتقد بود که این نرم افزار مانند یک اسلحه می‌تواند کاربرد جنگی داشته باشد و بنابراین صادرات آن به اتباع کشورهایی چون ایران نیز باید تابع قوانین امنیتی آمریکا باشد. برنشتاین پس از ۴ سال رای برائت خود را اخذ و در عوض وزارت آمریکا را به علت نقض حقوق خود به دادگاه احضار نمود، اما این مورد به عنوان منع دسترسی ایران به نرم افزارهای اینترنتی آن هم به صورت قانونی و نه تصادفی طرح گردید. پس از آن، موارد دیگری طرح گردید که از جمله، عدم دسترسی سایت‌های ایرانی به علت بسته شدن آن‌ها توسط هاست‌های تابع قوانین آمریکا بدون هیچ‌گونه اختصار و هشدار، عدم توانایی استفاده از نرم افزارهای اوپن سورس به علت آنکه آی پی آدرس آن‌ها نشان می‌داد که از ایران تماس گرفته‌اند. (میرعمادی، ۱۳۹۶: ۱۸۱-۱۸۲)

دولت آمریکا با محکوم شدن خود در دادگاه برنشتاین براساس اصل آزادی بیان، هزینهٔ محرومیت ایران از امکانات اینترنت براساس قوانین موجود خود بسیار سنگین برآورد کرد و به این جهت برنامهٔ تاسیس ابتکار بین المللی را که واسنار نام گرفت، برای محرومیت ایران و چند کشور دیگر از امکاناتی چون کدگذاری اینترنتی به پیش برد. ترتیبات بین المللی واسنار دقیقاً با این هدف شکل گرفت که صادرات فناوری‌ها با کاربرد دوگانه را به کشورهای خاص محدود سازد. (میرعمادی، ۱۳۹۶: ۱۸۲) از این رو، ایالات متحده همچنان و در هر بحرانی سعی داشته از طریق رژیم بین المللی راهبری فناوری-خصوصاً از طریق آیکن- کشورهای موسوم به «ضد هژمون» از جمله ایران را از حق دسترسی به فضای تبادل آزاد اطلاعات محروم سازد و یا از طریق تهدید به این کار به اهداف روانی خود دست پیدا کند.

های بین المللی خصوصاً نهادهای چهارگانه مورد بررسی چگونه با نقض حقوق ایران در فرآیند اپیدمی کرونا و با لحاظ نمودن منافع سیاسی- و اما تبعیض آمیز- بلوک تاریخی سرمایه داری، آن‌ها نهادهای غیرسیویه دار نشان نداده است.

است و این مسئله نیازمند بازنگری در مکانیسم سیستم بین المللی دارد که کشورهای عدم تعهد و در حال توسعه می‌توانند بدیل‌های لازم را طراحی و تئوریزه و در راستای آن کنش ورزی جهانی نمایند.

در این مقاله، در چهارچوب نوگرامشی گرایی و با روش فراترکیب این امر مهم فراچنگ شد که سازمان

منابع و مأخذ

«درخواست نمکی از سازمان جهانی بهداشت برای مداخله در تحریم‌ها»، سایت خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران، منتشر شده در ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۹، قابل بازیابی در پیوند زیر:

[/www.irna.ir/news/۸۳۷۹۲۳۱۴](http://www.irna.ir/news/۸۳۷۹۲۳۱۴)

چهرآزاد، سعید، «دیپلماسی سلامت جهانی در هنگامه‌ی کووید-۱۹»، وبسایت اندیشکده‌ی روابط بین الملل، منتشر شده در ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۹، قابل بازیابی در پیوند زیر:

<https://www.irthink.com/?p=۳۹۷۵>

آقامیرکلایی، لیلا(بی‌تا) مروری بر تحلیل‌های کارشناسان صندوق بین المللی پول از تحولات اقتصاد ایران در سال‌های اخیر، تازه‌های اقتصاد، سال هفتم، شماره ۱۲۶

«آخرین وضعیت وام از صندوق بین المللی پول»، وبسایت بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، منتشر شده در ۳۱ فروردین ۱۳۹۹، قابل بازیابی در پیوند زیر:

<https://www.cbi.ir/showitem/۲۰۰۵۸.aspx>

میرعمادی، طاهره(۱۳۹۵) ارزیابی سیاست ایران در قبال نهاد تنظیم گر فضای بین المللی- تبادل اطلاعات(آیکن)، فصلنامه‌ی علمی-

قاسمی، فرهاد(۱۳۹۱) اصول روابط بین الملل، تهران:

نشر میزان.

عبدی جعفری، عابد و مجتبی امیری(۱۳۹۸) فراترکیب، روشی برای سنتز مطالعات کیفی، فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی روش شناسی علوم انسانی، سال ۲۵، شماره ۹۹، تابستان ۹۸.

دهقانی فیروزآبادی، سید جلال و مرتضی شکری(۱۳۹۸) مواعن همکاری دولت‌ها در مسائل زیست محیطی از منظر اقتصاد سیاسی نوگرامشی گرایی، فصلنامه‌ی مطالعات رهبردی سیاست گذاری عمومی، دوره ۹، شماره ۳۰، بهار ۱۳۹۸.

«راهکار دور زدن تحریم‌های اینترنتی»، خبرگزاری صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران، منتشر شده در ۷ خرداد ۱۳۹۹، قابل بازیابی در پیوند زیر:

<https://www.iribnews.ir/۰۰۹bKA>

«گزارش دبیر کل سازمان ملل: منشاء موشك‌هایی که به عربستان شلیک شده، ایرانی است»، سایت تحلیلی خبری عصر ایران، منتشر شده در ۲۳ خرداد ۱۳۹۹، قابل بازیابی در پیوند زیر:

<https://www.asriran.com/۰۰۳۴ek>

پوراحمدی، حسین و مقداد قنبری مزیدی(۱۳۹۲)
عوامل بحران کارکرد سازمان ملل متحد،
فصلنامه‌ی سیاست خارجی، سال ۲۷،
بهار (۱۳۹۲)

فیل سرائی، مهدی و صدیقه میرغمگین(۱۳۹۵)
نقش بانک جهانی و صندوق بین المللی
پول در رشد و توسعه‌ی اقتصادی
کشورها، مجله‌ی اقتصادی، خرداد و تیر
.۱۳۹۵

میرعمادی، طاهره(۱۳۹۶) مقدمه‌ای بر دیپلماسی
علم و فناوری، تهران: نشر وزارت امور
خارجه.

پژوهشی سیاست گذاری عمومی، دوره‌ی
۲، شماره‌ی ۳، پاییز ۱۳۹۵.

گریفیتس، مارتین و همکاران(۱۳۹۳) پنجاه متفکر
بزرگ روابط بین الملل، ترجمه‌ی علیرضا
طیب تهران: نشر نی.

زکریا، فرید(۱۳۸۸) جهان پسا-آمریکایی، ترجمه‌ی
احمد عزیزی، تهران: نشر هرمس.

چهرآزاد، سعید، «نگاه پارادوکسیکال سازمان ملل به
عربستان»، وبسایت تهران نیوز، منتشر
شده در ۲۶ خرداد ۱۳۹۵، قابل بازیابی در
پیوند زیر:

<https://tehrannews.ir/?p=۱۸۷۸۱>.